

- komissio toteaa toisessa (toissijaisessa) valitusperusteessaan, että komissio on päätenyt virheellisesti katsomaan, että riidanalainen toimenpide ei ole valikoiva, eli sillä ei suosita jotakin yritystä EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Komissio toteaa edelleen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että silloinkin, kun toimenpide olisi valikoiva, se ei olisi valtiontuki sen päämäärän takia, eikä siksi, että toimenpide on perusteltu järjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen vuoksi.

Valitus, jonka Deutsche Telekom AG on tehnyt 26.6.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-271/03, Deutsche Telekom v. komissio, 10.4.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Deutsche Telekom AG (edustajat: Rechtsanwalt U. Quack, Rechtsanwalt S. Ohlhoff ja Rechtsanwalt M. Hutschneider)

Muut osapuolet: Euroopan yhteisöjen komissio, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, aikaisemmin Tropolys NRW GmbH, aikaisemmin CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, aikaisemmin KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, aikaisemmin tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, aikaisemmin VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Kantajan vaatimukset

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-271/03 10.4.2008 antama tuomio on kumottava
- komission 21.5.2003 tekemä päätös 2003/707/EY (¹), joka annettiin tiedoksi numerolla C(2003)1536 lopullinen, on kumottava
- toissijaisesti Deutsche Telekom AG:lle riitautetun komission päätöksen 3 artiklassa määrätyn sakon määrää on alennettava yhteisöjen tuomioistuimen harkinnan mukaisesti
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja nojautuu mainitusta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiosta tekemässään valituksessa seuraaviin valitusperusteisiin.

Tuomiolla rikotaan EY 82 artiklaa ja sillä loukataan luottamuksen-suojan periaatetta, koska käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole kyse objektiivisesti valittajan syyksi luettavasta mainitun säännöksen rikkomisesta eikä valittajan myötävaikutuksesta. Tuomiossa ei oteta huomioon väitetyin kustannusten ja hintojen epäsuhdan toistuvaa tarkastamista, jonka tuolloin valittajan sääntelystä vastaava Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (televiestinnän ja postin sääntelyviranomaisen, jäljempänä sääntelyviranomaisen) suoritti oikeudellisesti asianmukaisella tavalla. Sääntelyviranomaisen tarkasti tilaajaliittymien kilpailunvastaisen kustannusten ja hintojen epäsuhdan olemassaolon toistuvasti ja katsoi, ettei sellaista ole. Tällaisessa tapauksessa säännellylle yritykselle kuuluvaa erityistä vastuuta markkinarakenteen säilyttämisestä siirretään toimivaltaiselle sääntelyviranomaiselle ja sitä rajoitetaan sääntelyviranomaisen vastuulla. Valittaja saattoi sääntelypäätösten perusteella olettaa, että sen toiminta ei ollut kilpailunvastaista. Oletus, että valittaja olisi ADSL-maksujen korottamisella voinut pienentää väitettyä kustannusten ja hintojen epäsuhtaa, on vastoin yhteisöjen tuomioistuimen itse esittämää kantaa siitä, että ristisubventio eri markkinoiden välillä on jätettävä huomioon ottamatta, kun tarkastetaan kustannusten ja hintojen epäsuhtaa. Sitä paitsi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt perusteettomasti ottamatta huomioon, että komissio ei ole tarkastellut sitä, olisiko ADSL-maksujen korottaminen ylipäätään pienentänyt kustannusten ja hintojen epäsuhtaa.

Tuomiolla rikotaan myös sen vuoksi EY 82 artiklaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tarkistanut virheellisesti tämän säännöksen edellyttämien toiseikkojen olemassaolon. Kustannusten ja hintojen epäsuhtaa koskeva testi ei päde käsiteltävänä olevassa asiassa alun alkaenkaan näytöksi väärinkäytöksestä. Koska toimivaltainen sääntelyviranomaisen vahvasti sitovasti televerkkopalvelumaksut (kuten tässä asiassa), tämä testi saattaa itse aiheuttaa kilpailulainsäädännön vastaisia tuloksia.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tässä yhteydessä myös rikkonut velvollisuuttaan perustella tuomio.

Riitautettu tuomio on myös komission kustannusten ja hintojen epäsuhdan tarkastamisessa käyttämän menetelmän osalta useissa keskeisissä kohdissa oikeudellisesti virheellinen. Ensiksi niin sanottu "As-Efficient-Competitor-Test", jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut perusteeksi yleispätevänä mittapuuna, on joka tapauksessa pätemätön, kun markkinoita hallitseva yritys ja sen kilpailijat (kuten tässä) ovat erilaisten säännösten ja tosiasiallisten kilpailuolosuhteiden kohteina. Toiseksi kustannusten ja hintojen epäsuhtaa koskevassa testissä otetaan huomioon vain liittymämaksut, kun taas maksut muista, samaan esipalveluun perustuvista telekommunikaatiopalveluista (erityisesti yhteydet) jäävät tarkastelun ulkopuolelle. Myös tuomiossa esitetyt toteamukset väitetyin kustannusten ja hintojen epäsuhdan vaikutuksista ovat monelta osin oikeudellisesti virheellisiä eivätkä ne sisällä väitetyin kustannusten ja hintojen epäsuhdan syy-yhteyden tarkastelua ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen markkinarakennetta koskeviin toteamuksiin nähden.

Tuomiossa ei oteta huomioon EY 253 artiklan mukaisia vaatimuksia komission päätösten perustelemisesta.

Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut väärin myös asetuksen N:o 17/15 artiklan 2 kohtaa, kun se ei ole puuttunut komission sakon suuruuden määrittämiseen, vaikka komissio on virheellisesti ottanut lähtökohdaksi vakavan rikkomisen eikä ole ottanut asianmukaisesti huomioon valittajan perimien maksujen alakohtaista sääntelyä ja sen olisi joka tapauksessa pitänyt asettaa symbolinen sakko. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole näin ollen ottanut huomioon oikeudellisesti asianmukaisella tavalla kaikkia merkityksellisiä tekijöitä eikä se ole vastannut oikeudellisesti riittävällä tavalla valittajan sakon kumoamista tai alentamista koskeviin väitteisiin.

(¹) EUVL L 263, s. 9.

Kanne 27.6.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-283/08)

(2008/C 223/49)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: W. Roels ja W. Wils)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

- yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/ETY, 98/27/ETY ja 2002/65/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (¹) ("sopimattomia kaupallisia menettelyitä koskeva direktiivi") mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- Alankomaiden kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle säädetty määräaika päättyi 12.6.2007

(¹) EYUL L 149, s. 22.

Kanne 27.6.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-284/08)

(2008/C 223/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: W. Roels ja W. Wils)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/ETY, 98/27/ETY ja 2002/65/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (¹) (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) mukaisia velvoitteitaan Gibraltarin alueella, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle
- Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 12.6.2007.

(¹) EUVL L 149, s. 22.